

ЛЕНІНЕЦЬ

ОРГАН ВАСИЛІВСЬКОГО РАЙКОМУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ
ТА РАЙОННОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ, ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ

№ 19 (3193) і Субота, 7 березня 1953 р. Ціна 10 коп.

Від Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, Ради Міністрів Союзу РСР і Президії Верховної Ради СРСР

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ ПАРТІЇ,
ДО ВСІХ ТРУДЯЩИХ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

Дорогі товариші і друзі!

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу, Рада Міністрів СРСР і Президія Верховної Ради СРСР з почуттям великої скорботи сповіщають партію і всіх трудящих Радянського Союзу, що 5 березня о 9 год. 50 хвилин вечора після тяжкої хвороби вмер Голова Ради Міністрів Союзу РСР і Секретар Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу Йосиф Віссаріонович СТАЛІН.

Перестало битися серце соратника і геніально-го продовжувача справи Леніна, мудрого вождя і вчителя Комуністичної партії і радянського народу—Йосифа Віссаріоновича СТАЛІНА.

Ім'я СТАЛІНА—безмірно дороге для нашої партії, для радянського народу, для трудящих усього світу. Разом з Леніним товариш СТАЛІН створив могутню партію комуністів, виховав і загартував її; разом з Леніним товариш СТАЛІН був натхненником і вождем Великої Жовтневої соціалістичної революції, засновником першої в світі соціалістичної держави. Продовжуючи безсмертну справу Леніна, товариш СТАЛІН привів радянський народ до всесвітньоісторичної перемоги соціалізму в нашій країні. Товариш СТАЛІН привів нашу країну до перемоги над фашизмом у другій світовій війні, що докорінно змінило всю міжнародну обстановку. Товариш СТАЛІН озброїв партію і весь народ великою і ясною програмою будівництва комунізму в СРСР.

Смерть товариша СТАЛІНА, який віддав все своє життя беззавітному служінню великій справі комунізму, є найтяжчою втратою для партії, трудящих Радянської країни і всього світу.

Звістка про кончину товариша СТАЛІНА глибоким болем відзивється в серцях робітників, колгоспників, інтелігентів і всіх трудящих нашої Батьківщини, в серцях воїнів нашої доблесної Армії і Військово-Морського Флоту, в серцях мільйонів трудящих в усіх країнах світу.

В ці скорботні дні всі народи нашої країни ще тісніше згуртовуються у великій братерській сім'ї під випробуванням керівництвом Комуністичної партії, створеної і вихованої Леніним і Сталіним.

Радянський народ сповнений безроздільного довіря і прийнятий гарячою любов'ю до своєї рідної Комуністичної партії, бо він знає, що найвищим законом усієї діяльності партії є служіння інтересам народу.

Робітники, колгоспники, радянські інтелігенти, всі трудящі нашої країни неухильно слідує політиці, яка вироблена нашою партією, відповідає життєвим інтересам трудящих, спрямована на подальше посилення могутності нашої соціалістичної Батьківщини. Правильність цієї політики Комуністичної партії перевірена десятиріччями боротьби, вона привела трудящих Радянської країни до історичних перемог соціалізму. Запалювані цією політикою народи Радянського Союзу під керівництвом партії впевнено йдуть вперед до нових успіхів комуністичного будівництва в нашій країні.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ
КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ
РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

РАДА МІНІСТРІВ
СОЮЗУ РСР

ПРЕЗИДІЯ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
СОЮЗУ РСР

5 березня 1953 року.

5 березня о 9 год. 50 хвилин вечора після тяжкої хвороби вмер Голова Ради Міністрів Союзу РСР і Секретар Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу

ЙОСИФ ВІССАРІОНОВИЧ СТАЛІН

Безсмертне ім'я СТАЛІНА завжди буде жити в серцях радянського народу і всього прогресивного людства.



БЮЛЕТЕНЬ

про стан здоров'я Й. В. СТАЛІНА

на 2 годину 5-го березня 1953 р.

Протягом доби, що минула, стан здоров'я Й. В. Сталіна лишився тяжким.

Крововилив у мозок, в його ліву півкулю, який розвинувся в ніч на друге березня на ґрунті гіпертонічної хвороби і атеросклерозу, привів, поряд з правостороннім паралічем кінцівок і втратою притомності, до ураження стовбурової частини мозку з розладом найважливіших функцій—дихання і кровообігу.

Протягом ночі на 4-те березня порушення дихання і кровообігу тривали. Найбільші зміни спостерігались з боку дихальних функцій: почастишали явища періодичного (т. зв. Чейн-Стоксового) дихання. У зв'язку з цим погіршав стан кровообігу і збільшився ступінь кисневої недостатності. Систематичне введення кисню, а також медикаментозних засобів, які регулюють дихання і серцево-судинну діяльність, поступово трохи поліпшило стан і вранці 4-го березня ступінь дихальної недостатності дещо зменшився.

В дальшому, протягом дня четвертого березня, знову відновилась тяжка розлада дихання. Частота дихання—36 на хвилину.

Кров'яний тиск продовжував лишатися на високому рівні (210 максимальний і 110 міні-

мальний) при пульсі в 108—116 ударів на хвилину, неправильному (миготлива аритмія). Серце збільшене в помірному ступені.

Істотних змін у легенях, а також з боку органів черевної порожнини за добу, що минула, не встановлено. В сечі виявлений білок і червоні кров'яні тільця, при нормальній питомій вазі. При дослідженні крові відзначено збільшення кількості білих кров'яних тілець (до 17 тисяч). Температура вранці і вдень була підвищеною до 38,6°.

Лікувальні заходи протягом 4-го березня проводились у вигляді вдихання кисню, введення камфорних препаратів, кофеїну, строфантину і глюкози. Було повторно зроблено крововитяг за допомогою п'явок. У зв'язку з підвищеною температурою і високим лейкоцитозом посилено пеніцилінотерапію (яка проводилась у профілактичних цілях з початку хвороби).

До ночі на п'яте березня стан здоров'я Й. В. Сталіна продовжує лишатися тяжким. Хворий перебуває в сопорозному (глибокому неспритомному) стані. Нервова регуляція дихання, а також діяльність серця лишатися різко порушеними.

Міністр охорони здоров'я СРСР А. Ф. Третяков. Начальник Ліксанупру Кремля І. І. Куперін. Головний терапевт Міністерства охорони здоров'я СРСР професор П. Е. Лукомський. Дійсний член Академії медичних наук професор М. В. Коновалов. Дійсний член Академії медичних наук професор О. Л. М'ясников. Дійсний член Академії медичних наук професор Є. М. Тареев. Член-кореспондент Академії медичних наук професор І. М. Філімонов. Професор І. С. Глазунов. Професор Р. А. Ткачов. Доцент В. І. Іванов-Незнамов.

БЮЛЕТЕНЬ

про стан здоров'я Й. В. СТАЛІНА

на 16 годину 5-го березня 1953 р.

Протягом ночі і першої половини дня 5-го березня стан здоров'я Й. В. Сталіна погіршився. До попередніх розладів найважливіших функцій головного мозку приєдналися гострі порушення з боку серцево-судинної системи. Вранці 5-го березня спостерігалися протягом трьох годин явища тяжкої дихальної недостатності, які з трудом піддавались відповідній терапії. О 8 годині ранку розвинулись явища гострої серцево-судинної недостатності (колапс); кров'яний тиск знизився, пульс частішав, збільшилась блідість. Під впливом екстрених лікувальних заходів ці явища були усунуті. Знята об 11 годині ранку електрокардіограма показала гострі порушення кровообігу у

вінцевих артеріях серця з вогнищевими змінами в задній стінці серця (електрокардіограма, знята 2-го березня, цих змін не встановлювала). Об 11 годині 30 хвилин вдруге настав тяжкий колапс, який був з трудом ліквідований відповідними лікувальними заходами. В дальшому серцево-судинні порушення дещо зменшились, хоч загальний стан продовжував лишатися

надзвичайно тяжким. На 16 годину кров'яний тиск: максимальний—160, мінімальний—100; пульс 120 на хвилину, аритмічний, дихання 36 на хвилину, температура 37,6°, лейкоцитоз 21 тисяча.

Лікування зараз спрямовується головним чином на боротьбу з порушеннями дихання і кровообігу, зокрема коронарного.

Міністр охорони здоров'я СРСР А. Ф. Третьяков.
Начальник Ліксанупру Кремля І. І. Куперін.
Головний терапевт Міністерства охорони здоров'я СРСР професор П. Є. Лукомський.
Дійсний член Академії медичних наук професор М. В. Коновалов.
Дійсний член Академії медичних наук професор О. Л. М'ясников.
Дійсний член Академії медичних наук професор Е. М. Тареев.
Член-кореспондент Академії медичних наук професор І. М. Філімонов.
Професор І. С. Глазунов.
Професор Р. А. Ткачов.
Доцент В. І. Іванов-Незнамов.

Медичний висновок

про хворобу і смерть Й. В. СТАЛІНА

В ніч на друге березня у Й. В. Сталіна стався крововилив у мозок (в його ліву півкулю) на ґрунті гіпертонічної хвороби і атеросклерозу. В результаті цього настали параліч правої половини тіла і стійка втрата притомності. В перший же день хвороби були виявлені ознаки розладу дихання внаслідок порушення функцій первових центрів. Ці порушення день у день наростали; вони мали характер т. зв. періодичного дихання з тривалими паузами (дихання Чейн-Стокса). В ніч на третє березня порушення дихання стали набирати часами загрозливого характеру. З самого початку хвороби були виявлені також значні зміни з боку серцево-судинної системи, а саме: високий кров'яний тиск, частішання і порушення ритму пульсу (миготлива аритмія) і розширення серця. В зв'язку з прогресуючими розладами

дихання і кровообігу вже з третього березня появились ознаки кисневої недостатності. З першого дня хвороби підвищилась температура і став відмічатися високий лейкоцитоз, що могло вказувати на розвиток запальних вогнищ у легенях. В останній день хвороби, при різкому погіршенні загального стану, почали наставати повторні приступи тяжкої гострої серцево-судинної недостатності (колапс). Електрокардіографічне дослідження дозволило встановити гостре порушен-

ня кровообігу у вінцевих судинах серця з утворенням вогнищевих уражень серцевого м'яза.

В другу половину дня 5-го березня стан хворого почав особливо швидко погіршуватися: дихання стало поверхневим і різко прискореним, частота пульсу досягла 140—150 ударів на хвилину, наповнення пульсу впало.

О 21 годині 50 хвилин, при явищах наростаючої серцево-судинної і дихальної недостатності, Й. В. Сталін вмер.

Міністр охорони здоров'я СРСР А. Ф. Третьяков.
Начальник Ліксанупру Кремля І. І. Куперін.
Головний терапевт Міністерства охорони здоров'я СРСР професор П. Є. Лукомський.
Дійсний член Академії медичних наук професор М. В. Коновалов.
Дійсний член Академії медичних наук професор О. Л. М'ясников.
Дійсний член Академії медичних наук професор Е. М. Тареев.
Член-кореспондент Академії медичних наук професор І. М. Філімонов.
Професор І. С. Глазунов.
Професор Р. А. Ткачов.
Доцент В. І. Іванов-Незнамов.

Про утворення Комісії по організації похорону Голови Ради Міністрів Союзу Радянських Соціалістичних Республік і Секретаря Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу Йосифа Віссаріоновича СТАЛІНА

Рада Міністрів Союзу РСР і Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу постановили:
Утворити Комісію по організації похорону Голови

Ради Міністрів Союзу Радянських Соціалістичних Республік і Секретаря Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу Генералісімуса Йосифа

Віссаріоновича Сталіна в складі тт. Хрущова М. С. (Голова), Кагановича Л. М., Шверника М. М., Василевського О. М., Пегова М. М., Артем'єва П. А., Яснова М. О.

Від комісії по організації похорону Голови Ради Міністрів Союзу Радянських Соціалістичних Республік і Секретаря Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу Йосифа Віссаріоновича СТАЛІНА

Труна з тілом Йосифа Віссаріоновича Сталіна буде

встановлена в Колонному залі Будинку Спілок.

Про час доступу в Колонний зал Будинку Спілок буде повідомлено окремо.

Повсякденно зміцнювати зв'язок з масами

Вся героїчна історія нашої партії учить, що без широких зв'язків з масами, без постійного зміцнення цих зв'язків, без вміння прислухатися до голосу мас і розуміти їх найбільші потреби, без готовності не тільки вчити маси, але і вчитися у мас партія робітничого класу не може бути дійсно масовою партією, здатною вести за собою мільйони робітничого класу і всіх трудящих.

Завдання комуністичного будівництва вимагають дальшого розширення і зміцнення зв'язків партійних організацій з масами. Прийнятий XIX з'їздом Статут КПРС зобов'язує кожного комуніста «повсякденно зміцнювати зв'язок з масами, своєчасно відгукуватися на запити і потреби трудящих, роз'яснювати безпартійним масам смисл політики і рішень партії, пам'ятаючи, що сила і непереможність нашої партії — в її кровному і нерозривному зв'язку з народом».

Комунізм будується боротьбою, працею, творчістю мільйонів трудящих. Щоб успішно керувати справою комуністичного будівництва, необхідно досвід керівників доповнювати досвід рядових будівників комунізму.

«...Мільйони трудящих, робітників і селян, — говорить товариш Сталін, — працюють, живуть, борються. Хто може сумніватися в тому, що ці люди живуть не марно, що живучи і борючись, ці люди нагромаджують величезний практичний досвід? Хіба можна сумніватися в тому, що керівники, які нехтують цим досвідом, не можуть вважатися справжніми керівниками?» («Питання ленінізму», стор. 428).

Без врахування досвіду мас, без їх допомоги не можна знайти правильне розв'язання питання, не можна організувати виконання прийнятого рішення. Керувати — значить приводити в рух найширші верстви людей, піднімати і організовувати їх на боротьбу за здійснення завдань, поставлених партією. А це означає, що кожна партійна організація, кожний комуніст повинні безустанно вести кропітку роботу в масах.

Досвід показує, що найбільших успіхів у своїй роботі добиваються ті партійні організації, які повсякденно спіраються на маси, радяться з ними, прислухаються до їх голосу, втягують їх у практичну діяльність по перетворенню в життя директив партії й уряду. Постійний зв'язок комуніста з народом дає йому можливість вчасно помітити і підтримати всі цінні, прогрес-

ивні починання, керувати людьми, подати їм допомогу передовим виступом і сільського господарства. Тільки з допомогою мас можна добре організувати виконання директив керівних органів партії. Необхідно, щоб партійні організації залучали безпартійних до своєї діяльності, виховували їх на практичній роботі по виконанню завдань партії й уряду.

Наша партія бере до уваги про зростання і активізацію безпартійного активу, партійний актив є, за словами товариша Сталіна, середовищем, соками життя і розвивається партія. Необхідно, щоб партійні організації залучали безпартійних до своєї діяльності, виховували їх на практичній роботі по виконанню завдань партії й уряду.

Переконування — метод керівництва партійних організацій. Статут КПРС вимагає від партійних організацій, щоб вони роз'яснювали трудящим смисл політики і рішень партії. Агітаційно-організаційна робота в масах один з найважливіших завдань першочислої партійної організації. Звідси виходить, що політико-виховна робота набуває великого значення на бути в центрі уваги партійних організацій, комуністів. Неправильно розуміти партійні організації, пускають одностороннє розуміння господарської діяльності на шкоду політичній роботі в масах. Треба пам'ятати вказівку товариша Сталіна про те, що комуністичні успіхи, їх міцність залежить цілком і повністю від успіхів партійно-організаційної і політичної роботи.

Завдання партійних організацій — і далі розвивати зв'язок з масами, виконувати їх в дусі патріотизму, в дусі інтересу держави. На роботу в масах треба сприяти всемірному критиці і самокритиці, викриттю та усуненню недоліків, підвищенню політичності, достроковому виконанню завдань партії й уряду. Зміцнюючи зв'язок з масами, партійні організації повинні забезпечити успішне виконання грандіозної програми будівництва комунізму, нашої історичних рішеннях історичних рішеннях партії, в новій програмі партії й уряду. Праці Й. В. Сталіна містять цінні проблеми СРСР».

Події в Кореї

ПХЕНЬЯН, 5 березня. (ТАРС). Головне командування Народної армії Кореїської Народно-Демократичної Республіки повідомило, що за минулий день з'єднання Народної армії і китайських народних добровольців вели оборонні бої з американо-англійськи-

ми інтервентами і військами. Сьогодні аерійні стрільці — мисливці за літаками збили 3 літаки.

Редактор І. М.